

عنوان مقاله:

شاهرخ نامه: منظومه حماسی یا تغزلی؟

محل انتشار:

مجله تفسیر و تحلیل متون زبان و ادبیات فارسی (دهخدا)، دوره 12، شماره 44 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

الهام شیرازی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران

محمد حسین کرمی - استاد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران.

خلاصه مقاله:

شاهرخ نامه، منظومه ای حماسی-تاریخی از شاعر توانای قرن دهم هجری، میرزاحمد قاسمی گنابادی است. موضوع این مثنوی، شرح نبردها، سفرها و عدالت ورزی های شاهرخ تیموری از زمان برتخت نشستن تا مرگ اوست. در این نوشته ضمن معرفی اجمالی شاعر، ویژگی های سبک شناسی شعر وی را با شیوه لایه ای (در سه سطح زبانی، ادبی و فکری) تبیین کرده و به این نتیجه رسیده ایم که علاوه بر مضامین حماسی بسیاری از ابیات شاهرخ نامه متفاوت با فضای حماسی منظومه است؛ به همین روی این اثر منظومه ای رزمی-بزمی است که وجود بتان زیبارو در صحنه های نبرد و حتی آوردن ساقی نامه در انتهای هر موضوع، این ویژگی را برجسته تر ساخته است. قاسمی شیوه ای تازه در حماسه سرایی به وجود آورده است. نگارندگان با بررسی دقیق ابیات و حوادث داستان ها به این مطلب رسیدند که شاهرخ نامه ترکیبی از حماسه، تاریخ و غناست. بازی های واژگانی قاسمی نشان از تسلط او بر لغات و وزن شعر است. تصویر آفرینی های قاسمی مهارت وی بر فضا، خیال و معنا را نشان می دهد و حد کمال آن کاربرد واژه ها، اصطلاحات و تصاویر تغزلی برای بیان ماجراهای حماسی است.

کلمات کلیدی:

سبک شناسی، شعر حماسی، تغزل، شاهرخ نامه، قاسمی گنابادی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1148192>

